

עפ"א 38141/09/15 - בוריס ווצ'וק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 38141-09-15 ווצ'וק נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 547/12

בפני כבוד השופטת רונית בש

המערער בוריס ווצ'וק

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. בפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לעניינים מקומיים בחיפה מיום 20.9.15 בת"פ 547-12, שניתנה ע"י כב' השופטת ג'אדה בסול (להלן: "בית משפט קמא"), במסגרתה דחה בית משפט קמא את בקשת המערער להורות על עיכוב ביצוע צו סגירת העסק "נפרטיטי" (להלן: "העסק"), והורה, בהסתמך על תגובת המשיבה, על ביצוע צו הסגירה לעסק, שהושת בתיק הנ"ל בגזר הדין מיום 4/3/13, שניתן נגד מר כוגן דימיטרי (להלן: "דימיטרי") ע"י כב' השופט אהרון ורבנר ז"ל (להלן גם: "הצו").

נימוקי הודעת הערעור

2. בפתח נימוקי הערעור מצוין המערער, כי בעבר העסק היה בבעלותו של דימיטרי, אשר נגדו ניתן, כאמור, ביום 4.3.13 בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה, הצו המורה על סגירת העסק. המערער מקדים ומצוין, כי רכש את העסק רק בשנת 2015 וכי אין לו כל קשר לצו שניתן, כאמור, נגד הבעלים הקודם.

3. המערער מטעים, כי פנה לעיריית חיפה לקבלת רישיון עסק בהתאם לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק רישוי עסקים") וכי, במקביל להגשת הבקשה לרישיון עסק, הגיש את בקשתו לביטול ו/או עיכוב ביצוע צו הסגירה, ובהינתן הסכמת המשיבה, עוכב ביצוע הצו עד ליום 17.9.15.

4. עוד עולה מנימוקי הערעור, כי ביום 10.9.15 הודיעה המשיבה לבית המשפט קמא, כי מבירור שנערך עם מנהל מחלקת רישוי עסקים הובהר, כי מחלקת רישוי עסקים העבירה את פניית המערער לאישור משטרת ישראל ולפיכך הסכימה בשלב הנ"ל לעיכוב ביצוע הצו. ביום 20.9.15, הודיעה המשיבה כי, לאור עמדת המשטרה לפיה בית העסק אינו עומד במבחני המשטרה, היא מסרבת ליתן לעסקו של המערער אישור לרישוי עסק ולפיכך, ניתנה ההחלטה מושא הערעור ע"י בית משפט קמא.

5. המערער טוען, כי שגה בית משפט קמא עת שהסתמך על תגובת המשיבה מיום 20.9.15, ללא שמיעת טענותיו ובהינתן היות עמדת המשטרה לקונית ולא מנומקת באשר למבחנים בהם אינו עומד עסקו של המערער. לטענת המערער, אין לו קשר למידע מודיעיני ישן הקשור בבעלים הקודמים, אם קיים כזה, וכן לא נחשף בפניו אף לא בדל הראיה עליה נשענת החלטת הסיור.

6. המערער מוסיף וטוען, כי שגה בית משפט קמא שעה שלא נתן למערער פרק זמן סביר לצורכי התארגנות, בין אם לצורך סגירת העסק ובין אם לצורך מיצוי זכויותיו המשפטיות. עוד טוען המערער, כי בית משפט קמא לא שקל במסגרת שיקוליו את ההשקעה הכספית העצומה אותה השקיע המערער ואת שקידתו למען קבלת רישיון עסק והורה על ביצוע צו לסגירת העסק. בנקודה זו מדגיש המערער, כי הוא פועל ללא לאות למען השגת כל האישורים הנדרשים לצורך קבלת רישיון לעסק.

7. המערער מוסיף ומטעים, כי מרבית האישורים לצורך הנפקת רישיון עסק מצויים בידיו ומצוין, כי בימים אלו הוא נמצא בעיצומם של הליכים בירוקרטיים, וכי היות והעסק שינה את זהות בעליו-נדרשת לו ארכה למען הנפקת רישיון העסק בהתאם לחוק.

8. לפיכך, ונוכח העובדה שצו הסגירה ניתן לפני כשנתיים, טוען המערער כי לא ייגרם נזק למשיבה מעיכוב ביצוע הצו ועותר המערער, כי בית המשפט יקבל ערעורו ויבטל את החלטת בית משפט קמא, תוך עיכוב ביצוע צו הסגירה של העסק.

טיעוני ב"כ הצדדים בדיון

9. בדיון, שהתקיים בפניי ביום 11.10.15 חזר ב"כ המערער על האמור בהודעת הערעור והטעים, כי המערער ללא עבר פלילי וכי המשטרה החליטה לא לאשר לו ניהול של עסק לגיטימי מפאת תבחיניה, זאת באופן שרירותי ומבלי לפרט קביעה זו, כמו גם מבלי לזמן את המערער לשיחה על ידי גורם משטרה. ב"כ המערער טען, כי היה על המשיבה להציג בפני בית המשפט דו"ח סודי ולהבהיר מה המידע המודיעיני שהביא את המשטרה לקביעתה הנ"ל. עוד טען ב"כ המערער, כי המערער הגיש בקשה לקבלת רישיון עסק, תוך עשיית מאמצים עילאיים ופנייה לאדריכל ולמודד, דבר המצדיק מתן ארכה סבירה למערער לצורך הסדרת קבלת רישיון העסק. לפיכך, עתר ב"כ המערער לקבלת הערעור בתיק זה ולעיכוב ביצוע צו הסגירה השיפוטי.

10. מנגד, טען ב"כ המשיבה, כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט קמא, זאת בהינתן עמדת המשטרה המתנגדת להפעלת העסק על ידי המערער, זאת נוכח אי עמידה בתבחיני המשטרה. ב"כ המשיבה הטעים, כי צו הסגירה מושא הערעור הוא אקט מניעתי ולא ענישתי, אשר תכליתו היא מניעת המשך קיומה של העבירה המתבצעת בפועל במקום. ב"כ המשיבה הפנה בנקודה זו לסעיף 16(3) לחוק רישוי עסקים הקובע, בין היתר, איסור להעברת הבעלות או החלטה בעסק לאחר אלא אם כן ניתן רישיון או היתר זמני לניהול העסק. ב"כ המשיבה ציין, כי בית העסק נרכש מהנאשמים בתיק הקודם על ידי חברה המצויה בבעלות המערער. עוד ציין ב"כ המשיבה, כי חסרים למערער אישורים רבים, כגון: אישור מטעם שירותי הכבאות, אישור רשויות התכנון והבנייה בגין שימוש במבנה המיועד לתעשייה כמועדון ואישור של

המשטרה. ב"כ המשיבה ציין את ההלכה, לפיה אין להנציח ביצוע עבירה של הפעלת עסק ללא רישוי ואין לעכב ביצוע צו סגירה של עסק, אלא בנסיבות חריגות וטען, כי זהו אינו המקרה לכך. לפיכך, ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערעור.

דין והכרעה

11. דין הערעור להידחות.

הדין עם ב"כ המשיבה בטיעונו בפניי, לפיו צו הסגירה השיפוטי מהווה אקט מניעתי ולא ענישתי. כל תכליתו של הצו הינה למנוע את המשך ביצוע העבירה של ניהול עסק ללא רישיון. עיון בגזר הדין, שניתן כאמור נגד דמיטרי ביום 4.3.13, מלמד, כי הצו מופנה כלפי העסק, זאת כהאי ליסנא:

"ניתן בזה צו סגירה לעסק נשוא האישום עפ"י סעיף 16(1) ו- 3 לחוק רישוי עסקים, לביצוע ביום 15.3.13".

12. אי לכך, נכנס הצו לתוקפו ביום 15.3.13 ואין ברכישת העסק על ידי המערער בשנת 2015 כדי להצדיק בגין כך את עיכוב ביצוע הצו. בנקודה זו יש מקום להפנות לאמור בסעיף 16(3) לחוק רישוי עסקים, הקובע, כי רשאי בית המשפט לצוות, לאחר הרשעת נאשם בדין בגין ניהול עסק ללא רישיון, בנוסף לכל עונש שיטיל, כי:

"...לא ינהל אדם בחצרים נשוא האישום עסק טעון רישוי ללא רישיון או היתר זמני כדין ושלא יעביר לאחר את הבעלות או החזקה בעסק, אלא אם כן בידי אותו אדם רישיון או היתר זמני כדין לניהול עסק זה".

13. לפיכך, לא היה רשאי הבעלים הקודם להעביר את העסק שניהל לידי המערער, כפי שהמערער לא היה רשאי להתחיל לנהל עסק באותם חצרים (ראה רע"פ 6619/07 חנאן נ' מ"י, פורסם בנבו, 1.8.07).

14. המשיבה בתגובתה הראשונה בפני בית משפט קמא, שניתנה ביום 10.9.15 לבקשת המערער לעיכוב ביצוע צו הסגירה, הסכימה לעיכוב זמני של ביצוע הצו, זאת לצורך בירור עמדת המשטרה לעניין מתן רישיון לעסק ובד בבד לצורך הגשת תגובתה העדכנית של המשיבה בעניין עיכוב ביצוע הצו. לאחר קבלת עמדת משטרת ישראל המתנגדת למתן רישיון לעסק בשל אי עמידה בתבחיני המשטרה, הומצאה ביום 20.9.15 תגובת עדכנית של המשיבה, לפיה אין מקום להסכים לעיכוב נוסף של ביצוע צו הסגירה. זאת ועוד, בדיון בפניי הבהיר כאמור ב"כ המשיבה, כי למערער חסרים, מעבר לאישור המשטרה, אישורים נוספים הנדרשים לצורך קבלת רישיון לעסק, כדוגמת אישור מטעם שירותי הכבאות ואישור רשויות התכנון והבנייה, זאת נוכח השימוש במבנה כמועדון חרף ייעודו התכנוני של המבנה לשמש לתעשייה. לפיכך, מתן הרישיון לעסק אינו מצוי בטווח הנראה לעין. בנקודה זו יפים הדברים הבאים שנאמרו בע"פ (מחוזי חיפה) מטר נ' מ"י (ניתן ביום 10.7.07):

עמוד 3

"הלכה היא כי אין לאשר הפעלת עסקים ללא רישוי ובדרך זו להנציח ביצוע של עבירה. רק בנסיבות חריגות בהם ניתן ללמוד, כי למעשה הוסרו כל המכשולים לרישוי של העסק הרלוונטי וקיימת סבירות כי בתוך מספר ימים יוסדר הרישוי, כי אז יש עילה להארכת מועד לביצוע צו הסגירה".

15. דא עקא, שלא מתקיימות במקרה דנן הנסיבות החריגות הנ"ל המצדיקות את עיכוב ביצוע צו הסגירה השיפוטי שניתן זה מכבר. אין מקום לאפשר למערער להמשיך ולהנציח את ביצוע העבירה של ניהול העסק ללא רישיון, זאת אף ללא היתר זמני.

16. לפיכך, הנני מורה בדבר דחיית ערעורו של המערער על החלטת בית משפט קמא הדוחה בקשתו לעכב את ביצוע צו הסגירה של העסק.

פסק הדין יומצא לב"כ הצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה וכן באמצעות הפקסימיליה.

המזכירות תשיב לבית משפט קמא את ת"פ 547/12.

ניתן והודע היום כ"ט תשרי תשע"ו, 12/10/2015 בהעדר הצדדים.